Υδατογραφία σε χαρτί
50,00X36,00 εκ., 2020

Watercolour on paper
50.00x36.00 cm, 2020

Ιούνιος / June

ΔΕΥΤΕΡΑ MONDAY	ΤΡΙΤΗ TUESDAY	ΤΕΤΑΡΤΗ WEDNESDAY	ΠΕΜΠΤΗ THURSDAY	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ FRIDAY	ΣΑΒΒΑΤΟ SATURDAY	ΚΥΡΙΑΚΗ SUNDAY
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21 ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Ο γυάλινος Δρομέας

Η βραχύβια παραμονή του Δρομέα στην Πλατεία Ομονοίας έμεινε στη μνήμη ως μια εποχή μετάβασης στον 21ο αιώνα. Ο Δρομέας, έργο του γλύπτη Κώστα Βαρώτσου, είναι ένα γλυπτό που εξ αρχής προκάλεσε συζητήσεις και εντάχθηκε πολύ γρήγορα στο αθηναϊκό τοπίο. Η φορά του Δρομέα ήταν προς την οδό 3ης Σεπτεμβρίου. Τοποθετήθηκε το 1988 στο πλαίσιο διασποράς δημόσιας τέχνης επί δημαρχίας Μιλτιάδη Έβερτ και αποσύρθηκε το 1994 για να προχωρήσουν τα έργα του μετρό. Για την απόσυρσή του, χρειάστηκε να διαλυθεί. Στήθηκε εκ νέου στην Πλατεία της Μεγάλης του Γένους Σχολής, απέναντι από το Χίλτον. Στο έργο της Άρτεμης Χατζηγιαννάκη, παρατηρούμε το αστικό περιβάλλον όπως ήταν γύρω στο 1990, με τις μεγάλων διαστάσεων συμπαγείς διαφημίσεις (ακόμη και τσιγάρων, τότε) στις στέψεις των κτιρίων.

The Glass Runner

The somewhat brief sojourn of "The Runner" in Omonia Square was a feature of the square that seemed to point to the close of the twentieth century and the beginning of a new age. A work by the sculptor Kostas Varotsos, The Runner was the occasion for much discussion among Athenians, and it soon became an established part of the cityscape. The Runner's line of orientation suggested that he was ready to run towards *odos* Tritis Septemvriou. Set up in the centre of the square in 1988, as part of the mayor's attempt to adorn the city with various public commissions, it was eventually moved from the location six years later, in 1994, to enable the works on the new Athens metro network. For the removal, it had to be completely disassembled. It was then set up in its new location, at the junction of *leoforos* Vasilissis Sofias and Vasileos Konstantinou, opposite the Hilton. In this work, Artemis Chatzigiannaki depicts the urban environment as it appeared around 1990, with the large billboards (advertising of cigarettes had not yet been outlawed) on the roofs of buildings.